

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 119-ҳадис

119 - **Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:** **«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларига «Вақтики, Аллоҳнинг нусрати ва фатҳ келса»^[1] нозил қилингандан сўнг бирорта намозларини «Субҳаанака Робанаа ва бихамдик. Аллоҳуммағфир лии», демай** 484/219 [4967].

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларига «Вақтики, Аллоҳнинг нусрати ва фатҳ келса» нозил қилингандан сўнг бирорта намозларини «Субҳаанака Робанаа ва бихамдик. Аллоҳуммағфир лии», демай 484 [817].

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларига «Вақтики, Аллоҳнинг нусрати ва фатҳ келса» нозил қилингандан сўнг бирорта намозларини «Субҳаанака Робанаа ва бихамдик. Аллоҳуммағфир лии», демай 484 [817].

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларига «Вақтики, Аллоҳнинг нусрати ва фатҳ келса» нозил қилингандан сўнг бирорта намозларини «Субҳаанака Робанаа ва бихамдик. Аллоҳуммағфир лии», демай 484/218 [4967].

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларига «Вақтики, Аллоҳнинг нусрати ва фатҳ келса» нозил қилингандан сўнг бирорта намозларини «Субҳаанака Робанаа ва бихамдик. Аллоҳуммағфир лии», демай 484/220 [4967].

1. 119. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзларига «Вақтики, Аллоҳнинг нусрати ва фатҳ келса»^[1] нозил қилингандан сўнг бирорта намозларини «Субҳаанака Робанаа ва бихамдик. Аллоҳуммағфир лии», демай

ўқимадилар».*

* Дуонинг маъноси: **«Роббимиз! Сени ҳамдинг ила поклайман. Аллоҳим! Мени мағфират қил!»**

Муттафақун алайҳ.

«Саҳиҳайн»да келган бошқа бир ривоятда:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Куръонни таъвил қилароқ, рукуъ ва саждаларида: **«Субҳаанакаллоҳумма, Робанаа ва биҳамдик. Аллоҳуммағфир лии»**, деб кўп айтар эдилар».

Имом Муслимнинг бир ривоятида:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам вафотларидан олдин **«Субҳаанака ва биҳамдика, астағфирука ва атуубу илайка»**ни кўп айтадиган бўлиб қолдилар. «Эй Аллоҳнинг Расули! Сиз айта бошлаган ушбу калималар нима?» дедим. У зот шундай дедилар: **«Умматимда менга бир аломат қилинди, қачон шуни кўрсам, уларни айтяпман: «Аллоҳнинг нусрати ва фатҳи келса...»**^[2] деб суранинг охиригача ўқидилар.

* Маъноси: **«Ҳамдинг ила Сени поклаб ёд этаман, Сендан мағфират сўрайман ва Сенга тавба қиламан».**

Имом Муслимнинг бошқа яна бир ривоятида:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам **«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи, астағфируллоҳа ва атуубу илайҳ»**, деб кўп айтардилар. Мен: «Эй Аллоҳнинг Расули, **«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи, астағфируллоҳа ва атуубу илайҳ»** деб кўп айтяпсиз-а?» дедим. У зот шундай дедилар: **«Роббим тез орада умматимда бир аломат кўришимни хабар қилди. Қачон ўшани кўрсам, «Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи, астағфируллоҳа ва атуубу илайҳ»ни кўп айтаман. Дарҳақиқат, мен уни кўрдим: «Аллоҳнинг нусрати ва фатҳ - Макка фатҳи - келса ва одамларнинг Аллоҳнинг динига тўп-тўп бўлиб кирганини кўрсанг, Роббингга ҳамд ила тасбеҳ айт ва Ундан мағфират сўра. Албатта, У тавбаларни кўплаб қабул этувчидир».**^[3]

* Маъноси: **«Аллоҳни ҳамди ила поклаб ёд этаман, Аллоҳга истиғфор айтаман ва У Зотга тавба қиламан!»**

^[1] Наср сураси, 1-оят.

^[2] Наср сураси, 1-оят.

^[3] Наср сураси, 1 - 3-оятлар.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI